

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 35. Wenceslaus gradu movetur, Rupertus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](#)

Sæcul. XIV.
A. C. 1400.

§. XXXIV.

Imperatoris Græci Manuelis iter in Occidentem.

Interea Constantinopolim assidue interclusam tenenti Bajazeto imparem sentiens Imperator Manuel Palæologus statuit in Occidentem ipse metuere rotatum suppetias. Itaque nepote suo Joanne urbis custodiam agere iussu, Venetias, tum Mediolanum petiit: ubi optimo habito Dux Joannes Galeatius Procomes equitum, peditumque præsidium validum adjunxit, quod illum in Galliam deduceret. Pro dignitate sua ibi exceptus Parisios advenit 3 Junii an. 1400. At ægrotante Rege dissentientes inter se Principes nullam Manuela spondebant opem. Post longam in Francia commorationem in Angliam delatum novus Rex Henricus nihilo plus adjuvit, quod sibi met nondum satis regnum firmasset suum. Sic perdita opera domum illi redeundum erat.

§. XXXV.

Wenceslaus gradu movetur. Rupertus Imperator.

Eodem anno Wenceslaus Bohemiæ Rex dignitate imperatoria exutus est per Ele-

Electorum sententiam , cuius hæc erat Sæcul. XIV.
summa: Principes, ac reliqua Imperii A. C. 1400.
membra Regem Bohemiæ Wenceslaum
sæpe monuerunt de indignis rebus ipsius *Ursit. p. 2.*
vitio grassantibus. Resecuit quasdam Im- *p. 180.*
perii partes, veluti Mediolanum, & Lom- *Rayn. 1400.*
bardiam, quæ magnos ei redditus ferebant:
acceptaque pecunia Mediolani Ducebat, ac
Ticini Comitem creavit illum, qui tan-
tum ibi quasi Minister Imperii fuerat.
Alienavit etiam urbes, terrasque plures
in Germania, & Italia sitas. Suis fami-
liaribus multas vendidit membranas pu-
ras chirographo, sigilloque munitas suo:
ubi, quæ volebant, scripserunt ii, quo-
rum in manus illæ venerant.

Nunquam curæ habuit controversias,
ac bella, quæ Germaniam, cæterasque
Imperii terras divexant. Hinc ortæ sunt
direptiones, incendia, & latrocinia, a qui-
bus nemo tutus in terra, vel mari versa-
tur: Clerici, laicique, agricolæ, ac mer-
catores in pari omnes discrimine sunt:
vastantur templo, & coenobia. Denique
necari jussit Episcopos, Sacerdotes, alios-
que Deo sacros, vel optimæ notæ homi-
nes, quorum aliquos submergi, aut com-
buri voluit: nonnullos confudit ipse: hæc
omnia sunt pervulgata.

Postquam igitur rem ad Summam Se-
dem detulimus; & illum commonitum
sæpius, citatumque per defertos dies va-
dimon-

Sæcul. XIV. dimonii sontem rite judicavimus : Nos
A. C. 1400. Joannes Archiepiscopus Moguntinus om-

nium Electorum nomine per hanc senten-
tiam memoratum Dominum Wenceslaum
Imperio privamus ut indignum, inutilem,
prodigum, ac negligentem : cunctos Im-
perii Principes, civitates, provincias, Opti-
mates, ac Equites ab omni professione
clientelæ, jurataque illi fide liberos de-
claramus : & nullam eidem ut Romano-
rum Regi obedientiam, nullum præstare
obsequium jubemus. Hæc sententia fuit
pronunciata in castro Lonstenio ad Rhe-
num sito die Veneris 20 Aug. 1400.

*Trith. Chr.
Span. &
Hirsau.
an. 1395.*

Moguntinus Archiepiscopus erat Jo-
annes Nassovius frater Adolphi, qui cel-
sam hanc sedem viginti abhinc annos te-
nuerat. Successor ejus Conradus Vin-
spergius obierat mense Octobri an. 1395.
Collegium concorditer elegit Canonicum
e suo numero, nempe Godefridum de Co-
mitibus Linanganis, Virum modestum,
prudentem, doctum, & hoc gradu dignum
omnium judicio. At Joannes Nas-
sarius homo pusillus, versutus, & callidus,
pariter Collegii membrum, curavit, Papæ
Bonifacii voluntatem tantopere sibi con-
ciliandam, ut infirmata Godefridi electio-
ne quantumvis legitima, optatam digni-
tatem obtineret. Septuagies mille Ro-
rensis hanc ei stetisse ajebant aliqui. Ec-
clesiae

clesiæ Moguntinæ præfuit viginti qua-
tuor annos.

Sæcul. XV.
A. C. 1401.

Exauthorato Wenceslao Lonstenii
hærentes Joannes Moguntiæ, Vernerus
Trevirorum, ac Fridericus Coloniæ Ar-
chiepiscopi Electores mense Septembri
Rupertum Comitem Palatinum Rheni, &
Bavariæ Ducem præsentem cooptarunt
Imperatorem. Lonstenio devehebantur
secundo Rheno Coloniam: ubi Frideri-
cus Archiepiscopus in suo templo metro-
politano Rupertum ut Germaniæ Regem
inunxit, & coronavit 6 Januarii an. 1401.
Francofurti eligendus, & Aquisgrani
coronandus fuisset, nisi hæ urbes adhuc ste-
tissent a Wenceslao. Sed ambæ partes Rayn. 1401.
agnoscabant Bonifacium: quicum Ruper-
n. 2 3. Et c.
tus consilia conferebat, ut transiret in Ita-
liam, & coronaretur ut Imperator: quod
Wenceslaus non curaverat.

*Id Hirsaug.
an. 1400.
Gobel. c. 70.
p. 214.*

§. XXXVI.

Bonifacii avaritia.

Bonifacius exeunte hoc anno 1401, sui
pontificatus 13, nimirum 22 Decem-
bris irrita voluit omnia promissa benefi-
ciorum, etiam clausulam: *Anteferri*, sed
nondum effectum habentia. Sustulit cun-
etas conjunctiones paroeciarum, aliorum-
que beneficiorum per se, aut proximum
antecessorem suum factas sine gravi ne-
cessita-

Gobel. c. 87.